

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: H. H., narozený X, bytem X, *doručovací adresa*: X,
proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství, IČ 70890366, se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00
Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 31.8.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2022 č.j. PK-
DSH/5353/22,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Dne 2.9.2022 byla zdejšímu soudu osobně doručena včasná žaloba žalobce ze dne 31.8.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2022 č.j. PK-DHS/5353/22, jehož kopie byla připojena, a kterým bylo rozhodnuto o jeho odvolání tak, že se odvolání zamítá a potvrzuje se rozhodnutí Městského úřadu Rokycany, odboru dopravy (dále jen **MÚ** či **správní orgán I. stupně**), ze dne 27.4.2022, č.j. MeRo/ 24144/OD/22, kterým se žalobce uznává vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen **zákon** či **zákon o provozu na pozemních komunikacích**), v souvislosti s porušením ust. § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona, za což mu byl uložen správní

trest pokuty ve výši 6.000,- (slovy šesttisíckorunčeských), správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců se započtením doby zadržení řidičského průkazu a zároveň mu byla rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč (slovy jedentisíckorunčeských).

2. **V žalobě** žalobce zejména namítal, že napadeným rozhodnutím, které považuje za nezákonné, byl zkrácen na svých právech a poukázal na pochybnosti z předchozího řízení před vydáním „Příkazu“ ze dne 24.6.2021 Městským úřadem v Rokycanech s tím, že správní orgán s více jak ročním odstupem od provedení silniční kontroly ze dne 8.4.2021 doplňuje důkazní materiál a ve své podstatě omlouvá postup policejního orgánu, který v rámci své činnosti zanedbal informační povinnost. Uvedl, že nemohl být ošetřen v Rokycanské nemocnici od 23:10 h dne 8.4.2021, protože dne 8.4.2021 až ve 23:12hod byl zrovna podroben silniční kontrole na Štáhlavské autobusové zastávce, která trvala velmi dlouho, což zakládá nejzásadnější pochybnosti. Dle něho mohlo dojít k odběru krve klidně jiné osoby a tento vzorek je pak nesprávně přiřazen k jeho osobě (žalobce), kdy se jedná o jednu z dalších nepřesností a pochybení a je přesvědčen, že se v daném případě nemůže jednat toliko o zjevnou písařskou chybu, ale pochybení, které nelze zhojit a případné rozhodnutí o vině a trestu tak bude vždy nepřezkoumatelné a tudíž v rozporu s právními předpisy a ústavně zaručeným právem na spravedlivý proces. Správní orgán uvádí k tomuto své odůvodnění a úvahy, kterého vedly k rozhodnutí o vině a uložení trestu, nicméně žalobce je přesvědčen o tom, že takové vady zhojit z podstaty věci nelze. Také vyjádřil, že je přesvědčen o tom, že pokud je mu kladeno žalovaným za vinu páchání přestupkové činnosti, pak by mělo být postaveno zcela najisto, že došlo ke skutku, tak jak je popsán a že jej bez jakýchkoliv pochybností spáchal žalobce, což však dle jeho názoru nebylo prokázáno. Poukázal na zásadu In dubio pro reo, která platí jednak v rámci trestního řízení, avšak lze ji obdobně aplikovat i v rámci řízení o přestupku, kdy žalobce je v obdobné pozici obviněného jako v trestním řízení, a tato zásada pak stanovuje povinnost rozhodovat ve prospěch obviněného, pokud o jeho vině existují pochybnosti, které nelze odstranit. Uvedl také, že řidičský průkaz mu byl zadržen dne 8.4.2021 a ještě mu nebyl vrácen z důvodu pokračování správního řízení, kdy Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno až 1.7.2022, tudíž má zadržený řidičský průkaz (přes 1 rok), tedy více než uvedený správní trest, který je 6 měsíců. Závěrem navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2022 i předcházející rozhodnutí MÚ ze dne 27.4.2022.
3. Žalobce zároveň v žalobě podal žádost o ustanovení právního zástupce z řad advokátů, a to z důvodu, že je osobou bez právního vzdělání a projednávaná věc je po právní stránce velmi složitá; zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků. Pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 6.10.2022 č.j. 16 A 23/2022-48 bylo rozhodnuto tak, že výrokem I. byl žalobce částečně osvobozen od soudních poplatků v rozsahu padesáti procent a výrokem II. byl návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítnut.
4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 1.7.2022 č.j. PK-DSH/5353/22** žalovaný rozhodl tak, jak uvedeno výše v odstavci 1. Z rozsáhlého odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2022 mimo jiné vyplývá následující: Dne 8.4.2021 v době okolo 23:10 hod. žalobce řídil po pozemní komunikaci č. 11/183 ve směru jízdy od obce Rokycany na obec Štáhlavy, poblíž autobusové zastávky „U Suchánků“, motorové vozidlo tov. zn. BMW RZ: X pod vlivem jiné návykové látky (dále i NL), kdy laboratorním rozbořem byl prokázán v jeho krvi metamfetamin o koncentraci 80 ng/ml. Policejní orgán nejprve záznamem ze dne 22.6.2021

zahájil úkony trestního řízení a opatřením ze dne 4.5.2021 přibral znalce Mgr. Miroslava Balvína a z jeho znaleckého posudku vyplynulo, že žalobce měl v krvi metamfetamin o koncentraci 80 ng/ml. Vzhledem k tomu že dle stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu č. j. Tpjn 300/2020 je skutková podstata přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku naplněna zpr. až od hodnoty 150 ng/ml metamfetaminu, postoupil policejní orgán písemností ze dne 17.6.2021 věc správnímu orgánu I. stupně pro podezření z přestupku, který příkazem ze dne 24.6.2021, proti němuž žalobce podal odpor, zahájil řízení o přestupku. Následně vydal MÚ dne 8.10.2021 rozhodnutí, které bylo doručeno do datové schránky advokátní kanceláře právního zástupce žalobce dne 13.10.2021 a žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání. Poté žalovaný prvé rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku rozhodnutím č.j. PK-DSH/11367/21 ze dne 6.1.2022 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Zavázal jej k tomu, aby doplnil dokazování o vyjádření nemocnice Rokycany, o oznámení přestupku, které opomenutím Policie ČR nebylo správnímu orgánu postoupeno spolu se spisem a aby vyslechl policisty k okolnostem vyplnění žádosti o provedení lékařského a toxikologického vyšetření. Správní orgán uvedené podklady doplnil a provedl je na ústním jednání dne 6.4.2022, kdy byli vyslechnuti za přítomnosti substituta právního zástupce žalobce i oba policisté, přičemž policistka prap. V. připustila, že dílčí údaje byly do žádosti vyplněny až na služebně, avšak v době podání žádosti tato obsahovala všechny identifikační údaje řidiče. Žalobce se následně k podkladům pro vydání rozhodnutí písemně vyjádřil a správní orgán I. stupně posléze dne 28.4.2022 vydal napadené rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno do datové schránky právního zástupce dne 29.4.2022, a poté bylo podáno žalobcem včasné odvolání. V odvolání žalobce zejména namítal, že se neztotožňuje s postupem policejního orgánu při zajištění důkazního materiálu, ze kterého pak správní orgán ve svém rozhodnutí vychází, a ze kterého následně dovozuje vinu žalobce, přičemž má pak za to, že daný nesprávný postup pak zakládá nesprávnost vydaného rozhodnutí, kdy má pak žalobce za to, že by měl odvolací správní orgán postupovat podle § 90 odst. 1 písmo a) správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.), kdy napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví.

Dále bylo uvedeno odvolacím orgánem, tj. žalovaným, že žalobce uplatňuje totožné námitky jako v řízení před správním orgánem I. stupně, proto je žalovaný toho mínění, že správní orgán se s těmito námitkami náležitě vypořádal a za tímto účelem doplnil dokazování tak, jak mu uložil žalovaný ve svém prvním zrušovacím rozhodnutí. Žalovaný přisvědčil žalobci, že policejní orgán se při vypisování žádosti o provedení lékařského a toxikologického vyšetření a následném postoupení spisové dokumentace správnímu orgánu I. stupně bez oznámení přestupku sepsaného s žalobcem na místě řešení přestupku dopustil dílčích pochybení, která však dle jeho přesvědčení nejsou takové intenzity, aby zakládala procesní nepoužitelnost provedených důkazů či vyvolala pochybnosti o totožnosti vyšetřované osoby. Správní orgán I. stupně pak doplněním dokazování v rámci nového projednání věci tyto pochybení zhojil a pochybnosti z nich plynoucí uvedl na pravou míru.

K námitkám žalobce žalovaný uvedl, že policejní orgán tedy pochybil, pokud dílčí informace vyplnil až ex post, jak potvrdila policistka V., ale současně konstatoval, že z kopie předložené žalobcem je zřejmé, že list A) od počátku obsahoval jeho základní identifikační údaje - jméno, příjmení a datum narození, a nemůže tak být rozumných pochyb o tom, kdo byl vyšetřován a komu byla krev za účelem následného laboratorního rozboru odebrána. Že tyto údaje byly obsaženy v protokolu v době podání žádosti, potvrdila i jmenovaná policistka. V daném případě tak byl žalobce v žádosti nezaměnitelným způsobem vymezen

a nevznikla pochybnost o tom, kdo byl vyšetřen a komu byl odebrán biologický materiál. Dodatečně doplněna přitom byla pouze část A) protokolu. V části B), která zachycuje vlastní výsledky lékařského vyšetření a kterou vyplňuje ošetřující lékař, žádné údaje doplňovány nebyly. Za této situace lze uzavřít, že není důvod mít pochybnosti o autenticitě předmětné listiny a není důvod ji vyloučit z dokazování.

Dále bylo uvedeno, že rozpor ve vyjádřeních Rokycanské nemocnice byl dostatečně vyjasněn, neboť jak vyplývá z provedených podkladů, žalobce nebyl v nemocnici nikdy ošetřen na vlastní žádost, avšak v noci z 8. na 9.4.2021 podstoupil na žádost Policie ČR lékařské vyšetření ke zjištění ovlivnění jinou návykovou látkou. Skutečnost, že nemocnice žalobce ve své interní evidenci zprvu nenašla, byla dostatečně vysvětlena tím, že žadatelem nebyl žalobce, ale Policie ČR a tato vyšetření jsou vedena odděleně. Vzhledem k tomu, že vyšetření řidiče při podezření na ovlivnění návykovou látkou není úkonem hrazeným z všeobecného zdravotního pojištění, které by zdravotnické zařízení vykazovalo k úhradě zdravotní pojišťovně (platí jej v závislosti na výsledku vyšetření žadatel nebo řidič), je pochopitelné, že se nenacházelo v seznamu úkonů. Vysvětlení nemocnice Rokycany proto považuje správní orgán za logické. Vyjádřeními nemocnice, protokolem o lékařském vyšetření, oznámením přestupku i úředními záznamy Policie ČR je proto prokázáno, že byl žalobce v uvedené době vyšetřen v nemocnici Rokycany a byl mu odebrán biologický materiál, který byl následně předmětem znaleckého zkoumání.

Rovněž žalovaný uvedl, že v úředním záznamu Policie ČR na č. 1. 2 spisu je uvedeno: *„Tomuto řidič porozuměl a byl blídkou převezen do místní Rokycanské nemocnice, Rokycany a.s., na adrese Voldušská č.p. 750, Rokycany, okr. Rokycany, kde byl proveden odběr biologického materiálu, a to 4 x zkumavka s krví a 1 x zkumavka s močí, které byly za přítomnosti výše jmenovaného zapečetěny do ochranného sáčku, kdy tento stvrdil svým vlastnoručním podpisem. Ochranný sáček s označením 00341940 byl uložen na místní součásti OOP Rokycany. Ze znaleckého posudku se podává, že znalci byly dodány 4 zkumavky krve označené příjmením, jménem a datem narození žalobce, odebrané dne 9.4.2021 v 00:01 hod. Na základě uvedeného je nutné konstatovat, že znalci byl doručen tentýž biologický materiál, který byl odebrán žalobci ve zdravotnickém zařízení a za jeho přítomnosti zapečetěn. Záměnu biologického materiálu lze proto bez důvodných pochybností vyloučit. Nad to odvolací správní orgán poznamenal, že žalobce do oznámení přestupku, které s ním bylo na místě sepsáno a které podepsal, uvedl: „Pervitin jsem naposled použil 7.4.2021 v cca 20:00, kokain jsem požil naposled v sobotu 3.4.2021“.* Orientální vyšetření bylo pozitivní na metamfetamin (pervitin) a kokain, rozbor krve pak na metamfetamin. Ve výsledcích laboratorního vyšetření a vyjádření žalobce na místě spáchání přestupku tedy není žádný rozpor, kdy nepřítomnost kokainu v krvi je dána větším časovým odstupem od jeho užití, když z krve byl již vstřebán, ale jeho zbytkové metabolity byly ještě obsaženy ve slinách a jako takové zachyceny orientačním testem. Dle žalovaného na výše uvedeném nic nemění skutečnost, že Rokycanská nemocnice, a. s.

ve svém vyjádření uvedla, že žalobce byl vyšetřen v čase od 23:10 hod. 8.4.2022 do 00:06 hod. 9.4.2022, ač ve skutečnosti byl dle protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření první zdravotnický úkon proveden v čase 23:50 hod., lékařské vyšetření započato v 23:57 hod. a odběr krve byl proveden v 00:01 hod. a celé lékařské vyšetření skončilo v 00:06 hod. Z oznámení přestupku (podepsaným žalobcem) a úředních záznamů plyne, že ve 23:10 hod. byl žalobce teprve zastaven k silniční kontrole. Z uvedeného vyplývá, že se jedná pouze o zjevnou nepřesnost v evidenci či vyjádření

nemocnice, kdy byla zaměněna doba skutku za dobu započetí lékařského vyšetření. S ohledem na skutečnosti uvedené v přechozím odstavci tato skutečnost nemůže vyvolat pochybnosti ohledně toho, či krev byla předmětem znaleckého zkoumání. Stejně tak nemohou vzniknout pochybnosti o čase spáchání přestupku, když žalobce ani netvrdí, že by ke skutku došlo jindy. Žalovaný má za to, že správní orgán I. stupně po doplnění dokazování zjistil skutkový stav věci bez důvodných pochybností v souladu s § 3 správního řádu, ani neshledal napadené rozhodnutí nicotným ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu.

Žalobce se dále domáhal toho, aby odvolací správní orgán rozhodnutí změnil, kdy by uložil správní trest dle svého uvážení, popř. se rozhodl od uložení správního trestu upustit. Jak již odvolací správní orgán uvedl ve svém prvním zrušujícím rozhodnutí, žalobcově žádosti o upuštění od uložení správního trestu nelze vyhovět ve smyslu § 125c odst. 9 zákona o provozu na pozemních komunikacích „*Za přestupek podle odstavců 1 až 4 (§ 125 odst. 5 písm. c)) nelze uložit napomenutí.*“ Od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit.“

Žalovaný ještě uvedl, že považuje uložené správní tresty za odpovídající, když správní trest zákazu činnosti byl žalobci uložen vůbec nejnižší možný v délce 6 měsíců a správní trest pokuty mu byl uložen ještě ve spodní třetině trestní sazby. Zohledněno bylo, že žalobce, který je držitelem řidičského oprávnění od 27.2.2019, má v kartě řidiče jeden záznam o přestupku a že spodní hranici hodnoty metamfetaminu, od níž se řidič podle nařízení vlády č. 41/2014 Sb. považuje za ovlivněného metamfetaminem překročil více než trojnásobně. Závěrem žalovaný uvedl, že přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu, přičemž neshledal žádné pochybení správního orgánu I. stupně, které by odůvodňovalo zrušení či změnu přezkoumávaného rozhodnutí, proto napadené rozhodnutí potvrdil a podané odvolání jako nedůvodné zamítl.

5. **Žalovaný dne 16.11.2022** ve vyjádření k žalobě mimo jiné závěrem souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání, neuplatnil náhradu nákladů a navrhl zamítnutí žaloby, neboť námitky žalobce z předmětné žaloby nenasvědčují tomu, že by byla důvodná. Dále žalovaný uvedl, že námitky žalobce obsažené v žalobě se ve značné míře kryjí s námitkami odvolacími, a on má za to, že s těmito námitkami se dostatečně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, proto na něho odkázal. K žalobcem namítané záměny krve žalovaný uvedl stejné skutečnosti jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí s odkazem na str. 1 znaleckého posudku (ke zkoumání dodány 4 zkumavky krve označené jménem, příjmením a datem narození žalobce odebrané 9.4.2021 v 00:01 hod. a jedna zkumavka moči), přičemž výsledky krve a moči tedy plně odpovídají vyjádření žalobce - pervitin užil cca jeden den před jízdou, tedy tento byl ještě ve vyšší koncentraci v krvi a moči přítomen, zatímco kokain, který užil 5 dní před jízdou, v krvi a moči již přítomen nebyl, jeho zbytkové metabolity však byly ještě přítomny ve slinách, z nichž se odbourává nejpomaleji, i tyto skutečnosti potvrzují, že předmětem znaleckého zkoumání byla právě krev žalobce. Žalovaný stejně jako v napadeném rozhodnutí připustil, že v postupu Policie ČR byla shledána dílčí pochybení spočívající 1) v tom, že oznámení přestupku sepsané s řidičem na místě nebylo správnímu orgánu postoupeno spolu se spisovou dokumentací, ale až následně na žádost správního orgánu po upozornění žalobcem a 2) v tom, že některé, pro identifikaci žalobce nepodstatné údaje byly do žádosti o lékařské a toxikologické vyšetření doplněny až dodatečně. V tomto kontextu je však třeba zdůraznit, že jméno, datum narození a adresa trvalého pobytu byly součástí žádosti již v době jejího podání a o totožnosti vyšetřované

osoby, resp. o tom, či krev byla odeslána k laboratorní expertize, nemohou existovat rozumné pochybnosti. Uvedená pochybení nejsou takové razance, aby otrásla zjištěným skutkovým stavem a v rámci nového projednání věci poté, co bylo prvé rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno, byla doplněním dokazování uvedena na pravou míru. S námitkami dodatečného vyplnění některých údajů do protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření se vypořádal žalovaný na str. 6 žalobou napadeného rozhodnutí, proto v podrobnostech na ni odkázal.

K žalobcem namítaným časovým údajům žalovaný uvedl, pokud jde o časový údaj dodatečně uvedený do žádosti o lékařské vyšetření 22:00 až 23:10 hod., ten přibližně odpovídá vyjádření žalobce o průběhu jeho jízdy uvedeného policistům na místě - ve 23:10 byl staven k silniční kontrole v obci Rokycany, dle svých vyjádření však jízdu zahájil v Plzni a s přestávkami dojel po vedlejších komunikacích až na místo silniční kontroly v obci Rokycany, v tom nelze spatřovat rozpor se skutečností. Žalobce nezpochybňuje, že se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu v Rokycanské nemocnici, a. s. podrobil.

Pokud jde o časový údaj o počátku lékařského vyšetření uvedený ve vyjádření Rokycanské nemocnice, a. s. ve 23:10 hod., nemocnice zde dle žalovaného očividně vztáhla počátek vyšetření k okamžiku silniční kontroly. Údaj o ukončení lékařského vyšetření pak odpovídá údaji v protokolu o lékařském vyšetření, ale uvedená skutečnost nemůže vnést pochybnosti do zjištěného skutkového stavu. Rozpor mezi jednotlivými vyjádřeními nemocnice objasňuje obsah úředního záznamu na č.l. 72 spisu a žalovaným byl vypořádán na str. 7 napadeného rozhodnutí.

Žalobce dále namítal, že mu byl neoprávněně zadržován zadržený řidičský průkaz po dobu delší, než jakou činí uložený trest zákazu činnosti. K tomu žalovaný konstatoval, že řízení o zadržení řidičského průkazu je samostatným řízením a rozhodnutí z něj vzešlá jsou samostatně přezkoumatelná ve správním soudnictví. Z toho plyne, že žalobce nemůže v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, jímž byl uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, s úspěchem namítat případná pochybení při zadržení řidičského průkazu, neboť ta by musela být předmětem samostatné žaloby, pochopitelně za předpokladu, že by v řízení o zadržení řidičského průkazu žalobce vyčerpal všechny opravné prostředky. Zadržení řidičského průkazu z hlediska řízení o přestupku je významné pouze v tom směru, zda správní orgán do doby uložení správního trestu zákazu činnosti započtl dobu zadržení řidičského průkazu. Jak vyplývá z výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, doba zadržení řidičského průkazu byla do doby výkonu správního trestu započtena v plné délce, a proto nelze považovat rozhodnutí o přestupku za nezákonné.

6. **Ze správního spisu** vedeného v této věci soud zjistil, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2022 i ve vyjádření ze dne 16.11.2022 k žalobě odpovídají zcela obsahu spisu. Rozhodnutí ze dne 1.7.2022 bylo dle založené doručky datové zprávy doručeno dne 7.7.2022 zástupci žalobce (advokát JUDr. Ing. Pavel Cink, LL. M., MBA).
7. **Žalobce dne 16.12.2022** v replice sdělil svůj názor na vyjádření žalovaného a namítal, že ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie ze dne 9.6.2021 se již o ochranném sáčku s číslem 00341940 nic nepíše. Navíc si absolutně není vědom toho, že by nějaký zapečetěný ochranný sáček podepisoval či viděl. Dále vyjádřil přesvědčení, že nebyl pod vlivem jakékoliv návykové látky a také, že se bál toho, že by měl být potrestán za to, že v době krizového opatření vlády ČR prý porušil pohyb a pobyt na území okresu, což bylo nakonec vyřešeno ze strany PČR domluvou všech zúčastněných osob. Ani osoby ve vozidle

nespatřovali, že bych měl být pod vlivem NL a nebylo jim známo, že by něco takového požil, což je uvedeno v úředním záznamu PČR ze dne 9.4.2021. Žalobce znovu zopakoval, že dne 8.4.2021 v době jízdy, silniční kontroly a vyšetření v Rokycanské nemocnici nemohl být pod vlivem jakékoliv návykové látky, což potvrzuje i vyjádření lékaře, který konstatuje, že osoba nejeví podezření na užití návykové látky. (*Žalovanému byla replika žalobce doručena, ale nereagoval na ni.*)

8. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Podle **§ 31 odst. 2 s.ř.s.** ve věci přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč, rozhoduje specializovaný samosoudce.
9. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí z důvodů v ní uvedených, zdejší soud však žalobu neshledal důvodnou s ohledem na níže uvedené. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali. Při přezkoumávání rozhodnutí zdejší soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak je stanoveno v § 75 odst. 1. s.ř.s.
10. Podle **§ 78 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb.**, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, dále jen **zákon o odpovědnosti za přestupky**), správní orgán zahájí řízení o každém přestupku, který zjistí, a postupuje v řízení z moci úřední. V **§ 35 písm. b) a c) téhož zákona** je stanoveno, že za přestupek lze uložit správní trest pokuty a zákazu činnosti.
11. Dle **§ 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky** za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.
12. Podle **§ 5 odst. 1 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích**, je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem (dále jen „jiná návyková látka“).
13. Dle **§ 5 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona** řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.
14. V **§ 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona** je stanoveno: Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové

látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

15. Dle § 125c odst. 5 písm. c) **uvedeného zákona** za přešupek se uloží pokuta od 2 500 Kč do 20 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 1 písm. b).
16. Podle § 125c odst. 6 písm. b) **stejného zákona** zákaz činnosti se uloží na dobu od šesti měsíců do jednoho roku za přešupek podle odstavce 1 písm. a), písm. b), písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7 a 10 a podle odstavce 3.
17. Dle § 47 odst. 3 **zákonu o odpovědnosti za přešupky** do doby zákazu činnosti se započítává doba, po kterou pachatel na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přešupkem již nesměl tuto činnost vykonávat.
18. Žalobce v žalobě uplatnil v podstatě shodné námítky jako v odvolání proti původnímu rozhodnutí MÚ ze dne 8.10.2021, které bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 6.1.2022 a věc vrácena MÚ k novému projednání s tím, že byl zavázán, jak má doplnit dokazování. Správní orgán I. stupně řízení a tedy i dokazování doplnil vyžádaným vyjádřením Rokycanské nemocnice i oznámení přešupku od Policie ČR, stejně tak i výsledkem zasahujících policistů při ústním jednání dne 6.4.2022, jak uvedeno výše. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádal s námitkami žalobce uvedenými v odvolání proti rozhodnutí MÚ ze dne 27.4.2022 a neshledal je důvodnými. Přisvědčil ale žalobci ohledně postupu Policie ČR, kdy shledal dílčí pochybení, která však dle přesvědčení žalovaného nejsou takové intenzity, aby zakládala procesní nepoužitelnost provedených důkazů či vyvolala pochybnosti o totožnosti vyšetřované osoby. Doplněním dokazování v rámci nového projednání věci MÚ tato pochybení zhojil a pochybnosti z nich plynoucí uvedl na pravou míru. S tímto názorem se plně ztotožňuje i zdejší soud, proto pro stručnost na odůvodnění napadeného rozhodnutí zejména na stranu 6-7 odkazuje, jelikož jeho obsah je znám všem účastníkům tohoto řízení.
19. Soud totiž ohledně námitek žalobce ve vztahu k údajně možné záměně vzorků krve a moči odebraných žalobci v Rokycanské nemocnici na přelomu dne 8. a 9.4.2021 v obsahu správního spisu neshledal opodstatnění ve shodě se správními orgány z těchto důvodů: V Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření při podezření z ovlivnění návykovou látkou ze dne 9.4.2021 (dále jen **Protokol**) byly zjištěny porovnáním kopií pořízených stranou žalobce dne 12.5.2021 a 13.6.2021 toliko rozdíly v části „A“ vyplněné zasahujícími policisty, které se však netýkaly osobních údajů žalobce – uvedeno tam bylo správně jméno, příjmení, datum narození i bydliště žalobce a výsledek orientačního testu na NL provedeného PČR i datum požití NL před deliktem, což při provedené kontrole Policii ČR uvedl sám žalobce. Později na služebně Policie ČR byly doplněny ostatní údaje (č.j., *důvod vyšetření doba předmětné události a druh požití NL a čas*), jak ostatně při jednání MÚ uvedla slyšená příslušnice Policie ČR, jelikož žádost byla vypisována ručně před ordinací lékaře, kdy tam byly uvedeny všechny důležité údaje týkající se totožnosti osoby, ale některé nerozhodné chybějící údaje byly dopsány až po vyšetření. Správně měly být vyplněny všechny údaje v části „A“ předepsané před provedením lékařského vyšetření, ale rozhodující jsou osobní údaje osoby předvedené k předmětnému vyšetření v části „A“ a následně část „B“ vyplněná lékařem, která v této věci byla vyplněna v celém rozsahu. Dle názoru soudu k žádné záměně nedošlo a počet vzorků krve i moči předané znalci ke zkoumání odpovídá, zkumavky byly označeny jménem i dalšími údaji žalobce (*viz znalecký posudek*), přičemž výsledek tohoto zkoumání odpovídá údajům sděleným žalobcem ohledně užití pervitinu i kokainu. Tudíž tato námitka není důvodná, jelikož později doplněné údaje do části „A“

Protokolu Policií ČR jsou zcela bez vlivu na výsledek znaleckého zkoumání a stejně tak nebylo prokázáno, že by došlo k záměně zkumavek s biologickým materiálem, jak uváděl žalobce.

20. Pokud se týká žalobcem namítaných rozdílných sdělení Rokycanskou nemocnicí, je nezbytné přihlédnout k tomu, že na základě dotazu MÚ nejprve bylo sděleno dne 22.2.2022, že žalobce v nemocnici nebyl nikdy ošetřen a následně dne 23.2.2022 bylo sděleno, že žalobce byl v době 8.4.2021 od 23:10. do 9.4.2021 0:06 na žádost Policie ČR podroben odběru krve a moči za účelem toxikologického vyšetření. Na základě těchto zpráv byl učiněn správním orgánem I. stupně telefonický dotaz u náměstkyně ředitele uvedené nemocnice, která rozpor vysvětlila tak, že vyšetření osob na základě žádosti Policie ČR spočívající v odběru krve a moči nejsou evidována v elektronickém systému nemocnice, jsou pouze v papírové podobě na příslušných odděleních nemocnice, tudíž zpráva ze dne 22.2.2022 dokládá, že nebyl ošetřen jako běžný pacient, a zpráva ze dne 23.2.2022 dokládá vyšetření na základě žádosti Policie ČR. Obsah tohoto zjištění formou úředního záznamu soud považuje za dostačující vysvětlení, které odpovídá realitě, jelikož žalobce nebyl ošetřen jako pacient se zdravotním problémem, proto ani tato námitka není důvodná.
21. Ohledně námitek žalobce ve vztahu k rozdílným časovým údajům soud uvádí, že rozhodující je obsah „Oznámení přestupku“ vyhotoveného dne 8.4.2021 při silniční kontrole žalobce Policií ČR a podepsaného i žalobcem, který uvedl, kdy a jaké NL požil, přičemž datum a čas silniční kontroly je uvedeno 8.4.2021 23:12 hod. V úředním záznamu Policie ČR ze dne 9.4.2021 je uvedeno, že vozidlo řízené žalobcem bylo hlídkou Policie ČR zastaveno na autobusové zastávce s názvem „U Suchánků“ v Rokycanech, v čase 23.10 hod. Zjištěný rozdíl cca 2 minut však není způsobitelný k rozhodnutí o zrušení napadeného rozhodnutí či rozhodnutí předcházejícího. Je sice žádoucí, aby byly ohledně jedné věci uváděny zcela totožné údaje, ale může se jednat v tomto případě o nepozornost při přepisování údajů z jedné písemnosti do druhé či o písařskou chybu. Časový rozdíl 2 minut opravdu není způsobitelný k tomu, aby znevěrohodnil rozhodné skutečnosti v této věci. Stejně tak není rozhodné, jaký čas byl uveden v předmětných sděleních Rokycanské nemocnice, neboť skutečně rozhodné údaje jsou obsaženy v Protokolu, kde je uvedeno, že lékařské vyšetření žalobce započato dne 8.4.2021 v čase 23:57 a ukončeno 9.4.2021 0:06. Ani tuto námitku proto soud neshledal důvodnou.
22. Soud rovněž neshledal, že by v případě žalobce bylo na místě využití zásady in dubio pro reo, jelikož nadevší pochybnost bylo prokázáno, že žalobce se předmětného přestupku dopustil požitím návykových látek před tím, než začal řídit motorové vozidlo, což sám uvedl v „Oznámení přestupku“ vyhotoveného dne 8.4.2021, který podepsal a jeho sdělení odpovídá i výsledek znaleckého zkoumání jemu odebrané krve i moči. Znalecký posudek byl vyhotoven právě kvůli tomu, aby bylo na jisto prokázáno, zda žalobce řídil motorové vozidlo pod vlivem NL či nikoli, i když se v chování dotyčné osoby neprojevuje, že by byla pod vlivem NL. Ze závěru znaleckého posudku jednoznačně vyplývá, že žalobce byl v době odběru a tedy i v době silniční kontroly pod vlivem metamfetaminu, nebyl tedy schopen bezpečně řídit motorové vozidlo v silničním provozu; uváděná neschopnost bezpečně řídit motorové vozidlo se nerovná právnímu termínu stav vylučující způsobilost. Rovněž bylo v uvedeném posudku konstatováno, že účinky drogy jsou stejně jako její vstřebávání a metabolismus silně individuální, jsou ovlivněny mnoha faktory (dávka, způsob aplikace, aktuální fyzický a psychický stav ...). Stejně tak není rozhodné, že ve znaleckém posudku nebylo uvedeno označení sáčku číslem, ale rozhodující je popsání dodaný biologický

materiál. Takže ani tato námitka není důvodná.

23. Pro uplatněné žalobní námitky soud nenašel oporu přes přesvědčení žalobce, jelikož z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že správní orgány postupovaly v souladu s platnou právní úpravou a žalobce na jeho právech nezkrátily. Stejně tak byly zhodnoceny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobce. Soud taktéž neshledal, že by napadené rozhodnutí žalovaného bylo nezákonné, jak obecně namítal žalobce, jelikož bylo vydáno oprávněnými správními orgány a v souladu s platnou právní úpravou.
24. Vzhledem k výše uvedenému má proto soud postup správních orgánů za právně správný a souhlasí se závěry žalovaného i správního orgánu I. stupně, s nimiž se plně ztotožnil. Soud se ztotožnil i s vyjádřením žalovaného ze dne 16.11.2022 ohledně řízení o zadržení řidičského průkazu žalobce.
25. S ohledem na veškeré výše uvedené rozhodné skutečnosti soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s. (**výrok I. rozsudku**), dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná, když žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou. Soud nezjistil ani žádné vady řízení způsobilé ke zrušení napadeného rozhodnutí či předcházejícího rozhodnutí, k nimž by musel přihlédnout ex offio. Soudem i žalovaným zjištěné drobné nedostatky výše uvedené ze strany Policie ČR jsou zcela bez vlivu na zákonnost rozhodnutí. V této věci i dle názoru soudu bylo postaveno zcela na jisto, že došlo ke skutku, jak byl popsán Policií ČR i správními orgány a není zde žádná pochybnost o tom, že by skutek nespáchal žalobce, ač je opačného názoru.
26. Vzhledem k tomu, že žalobce uvedl v odvolání proti rozhodnutí MÚ ze dne 27.4.2022 i v žalobě ze dne 31.8.2022 v podstatě obsahově stejné námitky, s nimiž se žalovaný dostatečně vypořádal, soud pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož je všem účastníkům tohoto řízení známo a soud se s jeho obsahem plně ztotožnil a považuje za nadbytečné je znovu opakovat.
27. Právo na náhradu nákladů řízení by měl úspěšný žalovaný, který však žádné náklady řízení nepožadoval, proto soud jejich náhradu nepřiznal žádnému z účastníků řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.), jak je zřejmé z **výroku II. rozsudku**.
28. Nad rámec soud podotýká, že je s podivem, že žalobce získal a je dosud držitelem řidičského oprávnění s ohledem na rozhodující příčinu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, pro niž je poživitelem invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, což sám uvedl a tato informace je soudu známa i z úřední činnosti (věc ohledně invalidního důchodu je vedena u zdejšího soudu pod sp. zn. 16 Ad 7/2023), a ještě k tomu užívá návykové látky, jak je zřejmé z nyní projednávané věci. Místo toho, aby se žalobce důkladně zamyslel nad svým jednáním, kterým se dopustil porušení zákona o provozu na pozemních komunikacích a to opakovaně, když se dopustil přestupků, které byly projednávány i v rámci jím podaných žalob u zdejšího soudu a vedeny pod sp. zn. 17 A 93/2021 a 33 A 12/2022, hledá pochybení zejména u správních orgánů, nikoli u sebe.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy

stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.)

Plzeň 25. dubna 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně